

Tržaja
dvakrat na mesec
ter stane za vse
leta 1 K 60 vin.,
za pol leta 1 K.

Naročnina in inserati
blagovolijo naj se
poslata upravnistvu
„Rodoljuba“ v Lju-
ljani, vse spisi in
dopisi pa uredni-
štvu „Rodoljuba“.

RODOLJUB

Za vsak
plačuje se od štiri-
stopne petit-vrste
16 vin. če se enkrat
tiska; 24 vin. če
se 2krat, in 30 vin.
če se 3krat ali več-
krat tiska.

Pisma izvolijo naj
se frankirati.
Rokopisi se ne
vračajo.

24. števil.

V Ljubljani, dne 15. decembra 1904.

XIV. leto.

Körberjev poraz.

Zasedanje državnega zbora je odgodeno. Zgodilo se je vsled poraza, ki ga je ministrski predsednik Körber doživel minoli teden v proračunskem odseku poslanske zbornice. Ta poraz je bil tako eklatanten, tako uničevalen, da kaj takega ni še doživelo nobeno avstrijsko ministrstvo.

Zunanji formalni povod tega poraza ni posebno pomemben. Vlada je v denarnih stiskah. Zato je predlagala, naj se ji za plačilo narejenih dolgov dovoli nov dolg; od dovoljene svote je hotela skoro četrtino porabiti za podporo po ujmah prizadetemu prebivalstvu. Na ta način se v Avstriji že dolgo operira in ko bi imela vlada v parlamentu kaj zaslonbe, bi bila tudi s to svojo zahtevo prav lahko in brez vsake težave zmagala.

Proračunski odsek pa je dovolil samo tisto svoto, ki jo je vlada zahtevala za podporo po ujmah prizadetemu prebivalstvu, kar je pa vlada zahtevala za refundacijo, to je odsek odklonil.

Na dlani leži, da je prazno in brezpomembno vse govorjenje, da vladna zahteva ni bila dovolj utemeljena, da njena opravičenost ni dokazana itd. To so vse le fraze. Glasovalo se je zgolj po političnih nagibih in prav zato je izid tega glasovanja tako uničevalen za Körberjevo vlado.

Pet let je Körber ministrski predsednik. Nastopil je mesto z izrecnim namenom, da pridobi in sprijazni vse stranke za skupno delo. In sedaj po petih letih je prišel tako daleč, da razen Poljakov nima na svoji strani nobene stranke in da so ga pustili celo Nemci na cedilu, katerim se je bil zapisal z dušo in s telesom. Časih je bilo v dunajskem parlamentu prav lahko, dobiti večino za kako vladno predlogo. Sedaj pa se je v proračunskem odseku pokazalo, da ima Körber proti sebi dvetretjinsko večino zbornice. Kaj hujšega si ni mogoče misliti. In pri tem je upoštevati, da so se proti vladi združile ravno tiste stranke, ki si sicer nasprotujejo na življenje in smrt.

Ako bi bila Avstrija res konstitucionalna država, bi ta eklatantni poraz Körberjevega ministrstva ne mogel ostati brez posledic. Iz vladnih izjav seveda ni razvidno kaj se zgodi. Logično bi bilo, da vlada odstopi ali pa da spelira na volilce. Nove volitve bi pa razmer v državnem zboru nič ne premenile in zaradi tega ni misliti, da se vlada odloči za razpust, vsaj sedaj še ne. Ministrstvo pa menda tudi ne misli odstopiti. Vsaj zaupniki vladnih krogov oznanjajo, da Körber ne odstopi, nego da ostane najmanj toliko časa, da bo poravnano vprašanje o trgo-

vinskih pogodbah z inozemstvom, o prvi vrsti z Nemčijo.

Ako bi bila Avstrija konstitucionalna država, bi Körber odstopil in bi krona naročila sestavo novega ministrstva tistim strankam, ki so Körberjevo ministrstvo strmoglavile. Ali pa je pri današnjih razmerah sestava take parlamentarne koalicije sploh mogoča? Vsak razsoden politik bo priznal, da ne. Prav zato pa mislimo, da velikanski poraz, ki ga je Körber doživel, ne bo njegovi vladi vsaj za sedaj prav nič škodoval. Morda ponudi Körber kroni svojo demisijo, ali to bo le formalnost; demisija ne bo sprejeta in Körber bo ostal na krmilu, četudi se je pokazalo, da v parlamentu nima nobenega prijatelja več.

Vojna na Daljnem vztoku.

Položaj v Port Arturju.

Po poročilih iz Tokija so Rusi umaknili svoje voje iz Tajankova, Ičara, Antešana in Akazake, kjer so bili koncentrirani, da bi zopet osvojili grič 203 metrov. Število posadke se je zelo skrčilo in kakor se sodi, se sedaj nahaja v Port Arturju jedva še 6 do 7000 mož. Po osvojitvi 203 metrskega griča napadajo pehota, pionirji in artiljerija neprestano notranje utrdbe, dočim težki topovi obstreljujejo pristanišče in skušajo uničiti tamkaj usidrano rusko brodogradnjo. Na vrhu 203meterskega griča, na Šujšijmu in na Pališvangu se nahajajo japonske straže. Artiljerijski ogenj je v prvi vrsti koncentriran na oklopnice, potem na križarke in šele najzadnje na torpedovke in transportne ladje. Torpedovke se zelo težko zadenejo, toda ena edina granata težkega kalibra bi zadostovala, da se taka ladja potopi.

O ruskem brodogradnjo v Port Arturju se poroča iz Tokija:

Na »Pobjedi« je srednji dimnik poškodovan in oklopnica je do zgornjega krova pod vodo. »Peresvjeta« tiči tudi do krova v vodi. »Retvizan« je močno nagnjen in njegov zgornji krov se nahaja pod vodo. »Palade«, ki je usidrana med »Retvizanom« in »Amurjem«, se ne more natančno videti. Sprednji krov »Bajana« gori, oklopnico »Sebastopol« pa zakriva neki grič, da je zavarovana proti vsakemu strelu.

Odbit napad.

Reuterjev urad poroča: V noč dne 26. novembra se je Japoncem posrečilo zgraditi okope in nasipe pred utrdbami Erlungšan in Kikvašan. Drugega dne je nato Nogi navalil na imenovane fore, a je bil z velikimi izgubami odbit. Na vzhodni fronti že skoro mesec dni ni bilo nobenih bojev, ker so Japonci kon-

centrirali vse svoje sile proti 203 metrskega griču, da ga osvoje.

Izpred Port Arturja se preko Fuzana poroča, da so Rusi 2. t. m. dovolili Japoncem, da so pokopali mrtvece, ki so padli v boju 26. novembra. Tudi 6. t. m. se je sklenilo enako premirje. V boju dne 30. novembra za 203 metrski grič je padel mlajši sin generala Nogija. Ker je starejši sin bil ubit pri Navčavu, je general sedaj brez otrok.

Novo brodogradnjo za Daljni Vztok.

Generalni štab ruske mornarice je 7. t. m. sklenil, da odpošlje na bojišče še tretje brodogradnjo. To ladjevje odpluje iz Libave 8. ali 9. januarja. To eskadro bodo tvorile te-le ladje: Oklopnice »Imperator Nikolaj I«, »Admiral Apraksin«, »Admiral Senjavin«, »Admiral Uzakov« in »Slava«, križarke 1. reda »Vladimir Monomah«, »Minin«, »Generaladmiral« in »Avrora«, križarka 2. reda »Azija«, torpedne križarke »Abrek«, »Vojevoda«, »Posadnik« in »Poročnik Iljin« in torpedovke »Retivi«, »Rjani«, »Viljki«, »Prozorljivi«, »Pročniki«, »Proziteljni«, »Britiki« in »Brzi«.

V celem bo to brodogradnjo štelo 6 oklopnice, 9 križark in 30 torpedovk. Ti eskadri bo poveljeval ali admiral Čuhnin, ali pa admiral Dubasov.

Položaj v Port Arturju.

Reuterjevemu uradu se javlja iz japonskega taborišča: Ruski ujetniki pripovedujejo, da so zaloge živil v Port Arturju nezadostne. Hrana se je posadki omejila in kruh se mora že peči iz moke slabjših vrst. Častniki dobivajo dvakrat na teden konjsko meso. Vsled slabe vode sta zavladata v trdnjavi legar in disenterija. Svežih zelenjav ni dobiti; tudi konzerve so že večinoma pošle. Sploh bodo živila jedva še zadostovala za eden mesec.

Kapitan Klado.

Na ukaz vrhovnega admirala velikega kneza Alekseja je bil pomorski kapitan Klado obsojen na 10 dni zapora, ker je v listu »Novoje Vremja« objavil celo vrsto člankov, v katerih je ostro napadal upravo ruske vojne mornarice.

Za tretje rusko brodogradnjo.

Iz ladjedelnic v Libavi in Rigi je dospelo te dni 430 delavcev v Petrograd, da čim preje dogotove vsa dela na onih vojnih ladjah, ki bodo tvorile tretje brodogradnjo, določeno za Daljni Vztok.

Japonske izgube pred Port Arturjem koncem oktobra.

Iz Londona se poroča: Po uradnih japonskih vesteh so Japonci pri napadih na Port Artur v zadnjih dneh meseca oktobra izgubili 13.000 mož. Izgube pri zadnjih navalih na trdnjavo pa so bile še veliko večje.

Ruska križarka „Askold“ v Šanghaju

se je baje preskrbela s premogom in namerava uteči iz pristanišča, da se pridruži baltiškemu brodogradnjo.

Z mandžurskega bojišča.

General Saharov poroča: V soboto 10. t. m. ob 2. uri zjutraj smo opazili, da se našim pozicijam na desnem krilu pri Linšipu približuje več sovražnih oddelkov. Ko se je sovražnik dosti približal, smo jeli z vso ljutostjo nanj streljati in smo ga prisilili, da se je z velikimi izgubami umaknil. V artiljerijskem ognju dne 8. t. m. sta bila na celi naši fronti ubita dva vojaka, trinajst pa jih je bilo ranjenih.

Kasneje nisem prejel nobenih poročil o kakih spopadih.

»Daily Telegraph« poroča, da kupujejo Japonci na nevtralnem ozemlju velblode, ki jih potrebujejo za transporte živil.

Japonci so pri Kinčovu znova izkrcali 2000 mož. S temi voji baje nameravajo priti za hrbet ruski armadi pri Tielingu.

Spopadi ob fronti.

Iz glavnega taborišča japonske armade se poroča z dne 12. t. m.: Včeraj ob 2. uri zjutraj je napadel oddelek ruske pehote Pajtajcu, a je bil ob zori odbit in se je umaknil proti severu. Popoldne je odkrila ruska artiljerija, ki je bila postirana zapadno od Mampaošana, ljut ogenj na naše pozicije pri Jaotanu in Taničiapuci. Istočasno so Rusi obstreljevali naše pozicije pri Pucavi. Ta bombardma je povzročil le malo škode. Ruska konjenica je navalila na Manačej, na desnem bregu reke Hun, a se je morala umakniti proti zapadu, izgubivši nekaj svojega moštva.

Reuterjev urad poroča iz Okujevega taborišča, da Rusi neprestano streljajo s topovi in puškami na Japonce, ne da bi jih mogli zaplesti v boj.

»Morning Post« pa javlja: Japonsko desno krilo južno od reke Šaho je jelo prodirati proti severu. Sprednji voji so že dospeli v Huanšo. Zatrjuje se, da se je že vnela velika bitka.

Baltiško brodogradnjo.

»Petit Parisien« priobčuje pismo, katerega je baje pisal admiral Roždestvenski nekemu petrogradskemu prijatelju. V tem pismu izjavlja admiral, da ne more stopiti z japonskim brodogradnjo v boj, ako mu ne pošljejo novih ladij na pomoč.

Iz Lizbone se brzojavlja, da je dospelo 21 vojnih ladij, spadajočih k baltiškemu brodogradnjo, v portugalsko pristanišče Mosamedes na jugozapadni afriški obali.

Ali spadajo te ladje k eskadri admirala Roždestvenskega, ali je to ladje tretja divizija baltiškega brodograja?

Argentinija ni prodala svojih ladij.

»Standard« javlja: Argentinski minister zunanjih zadev je pooblastil argentinskega poslanika v Londonu v brzjavki z dne 10. t. m., naj izjavi, da varuje Argentinija popolno nevtralnost in da so vsa poročila o prodaji argentinskih vojnih ladij neosnovana.

Po odgoditvi drž. zbora.

Dunaj, 13. decembra Klub ustavovernih veleposestnikov je imel danes daljšo sejo, v kateri se je vsestransko razpravljalo o parlamentarnem in političnem položaju. Govorilo pa se je tudi o klubovem razmerju napram strankam nemške »Gemeinbürgerschaft«. Večina je zastopala načelo, da veleposestniki naj ne hodijo k sejam nemškega izvrševalnega odbora, dokler se kršeno razmerje ne pojasni. Končno pa je vendar prodiral posredovalni predlog grofa Tarlage, v katerem predlogu se priznava važnost nemške »Gemeinbürgerschaft«, ter se klubovemu načelniku naroča, naj stopi z načelniki ostalih nemških strank v dogovor, da se za bodočnost zagotovi enotno nastopanje nemških strank.

Terorizem nemškega dijaštva zmaga.

Dunaj, 11. decembra. Akademski senat dunajskega vseučilišča je izdal razglas, v katerem se obsojajo izgredi nemškega dijaštva z dne 9. t. m. ter se izreka njegovemu nesposobnemu vedenju najostrejša graja. Obenem je sklenil senat, da od strani vseučilišča vsakršna dijaška naznanila, razen naznanil humanitarnih društev. S tem so nemški dijaki dosegli, kar so želeli. Dosegli pa so to tako hitro najbrže zato, ker so tolovajsko nastopili proti rektorju, vlomili v njegovo pisarno ter vse razbili.

Iz klerikalne Tirolske.

Inomost, 12. decembra. Tirolsko škofijstvo je izdalo za duhovnike okrožnico, v kateri pravi, da so duhovniki pravi viri vseh nemirov v deželi Tirolski. Nadalje se duhovnikom najstrožje zabičuje, da ne smejo agitovati ne za in ne proti kmetjski zvezi, ki so jo ustanovili lani kršč. socialisti proti volji konservativcev. Končno se nižji duhovščini najstrožje prepoveduje, slediti drugačni politiki, kakršno odobravajo njihovi predstojniki.

Dogodki v Macedoniji.

Carigrad, 8. decembra. Turška vlada je zopet pisala poslanikom prizadetih velesil ter se izrekla proti pomnožitvi tujih orožniških častnikov. Poslaniki bodo odgovorili takoj in odločno.

Solun, 8. decembra. Turška vlada je odredila, da se večina srbskih šol v solunskem vilajetu zapre. To pomeni za srbsko narodno stvar v Macedoniji zelo hud udarec.

Ovaduštvo na Francoskem.

Pariz, 9. decembra. V zbornici je pri posvetovanju o proračunu za pravosodstvo zahteval posl. Collin, naj se postavijo sodniki, ki so zakrivali ovaduštvo, pred najvišji sodni svet. Po daljši debati, v kateri sta govorila tudi ministrski predsednik Combes in pravosodni minister Vallé, je bil Collinov predlog zavržen.

Pariz, 9. decembra. Naučni minister Chaumié je razposlal rektorjem vseučilišč okrožnico, v kateri graja ovaduštvo ter prosi rektorje, naj odpravijo take slabosti. Vseučilišča naj ostanejo avtoritete za moralo, kar pa niso, ako se učitelji ponižajo za politične agente v mnenju, da ustrezajo vladi.

Novo srbsko ministrstvo.

Belgrad, 11. decembra. Po večdnevem pogajanju sta oba radikalna kluba privolila, naj se sestavi zmerno ministrstvo. Novo ministrstvo je sestavil Pašić sledeče: Pašić predsedstvo in zunanje zadeve, Protić notranje zadeve, Paču finance, Putnik vojno, Radovanović trgovino, Velimirović stavbe, Nikolić nauk in začasno tudi pravosodstvo.

Samomor Syvetona.

Pariz, 12. decembra. Sedaj je brezdvomno dokazano, da si je klerikalni francoski poslanec Syveton, ki je v svoji predrzni oholosti napadel dejansko vojnega ministra, sam končal življenje iz strahu pred kaznijo in sramoto. Pri porotni razpravi bi bil namreč nastopil tudi mož njegove pastorke, neki Menard, z dokazom, da je Syveton zagrešil hudodelstvo nad svojo nedoletno pastorko, a posledice je odpravil z novim hudodelstvom, vsled katerega je bilo življenje mlade deklice v nevarnosti. To svojo pastorko je pozneje dal Menardu za ženo, ki je po poroki izvedel za Syvetonove hudobije.

Domače in razne novice.

— »Slovenec« v službi celjskih nemškutarjev. Piše se nam iz Celja: Veliko in važno občino Teharje pri Celju imajo v rokah nemškutarji in treba je le čitati »Deutsche Wacht«, da se spozna, kako velikansko važnost polagajo na to, da obdrže teharsko občino v svoji oblasti. Zdaj se bližajo nove občinske volitve in brez dvoma bo boj tako ljut, kakor še nikdar. Nemškutarji imajo veliko moč v občini, ker dela zanje tovarna v Štoreh, ki sili slovenske ljudi, da morajo glasovati z nemškutarji. Vsled tega je vsak slovenski glas največjega pomena. Če Slovenci sploh zmagamo, bo to le sad največjega napora. »Deutsche Wacht« se že nekaj časa trudi, da bi onemogočila in počrnila najagilnejšega agitatorja v celi občini, ki ima kot domačin velik vpliv. Napada ga v vsaki številki in zdaj se je »Slovenec« pridružil »Deutsche Wacht« in je poskusil podkopati temu gospodu ves ugled v občini in ga onemogočiti. Iz kakšnih nagibov se je to zgodilo? Kak interes ima »Slovenec« na tem? Da tiči nekaj drugega za tem napadom, nego

duhovniška hudobija, o tem čisto nič ne dvomimo. Celje smatrajo klerikalci za »Fremdes Gebiet«, ali je mar postal že ves Spodnji Štajer »Fremdes Gebiet« za Slovence?

— Še nekaj o goški Marijini družbi. Meseca maja 1902 šel je po poti za župniščem med »običajno« večerno molitvijo nek posestnik ter zapazil za grmovjem ležati — — — neko Marijino hčer in nekega člana katoliškega izobraževalnega društva. — Drugi posestnik je videl kaka dva meseca pozneje — tudi v noči — neko drugo Marijino devico, pri kateri je stal zopet nek pristaš istega društva, ter je imel z roko opraviti nekaj pod njenim predpasnikom. Ona je pa držala roko v njegovem žepu v hlačah. — Za sedaj omenimo le te dve »pikantnosti« iz Marijine družbe, (tudi imena so na razpolago); ako pa želi vodstvo goške Marijine družbe, bomo te »prizore iz devištva« njenih članic nadaljevali. Marijinih družb — reši nas o Gospod!

— Naročen umor. Žena tovarniškega delavca Jos. Stareta na Savi je pregovorila svojega ljubimca, 16letnega tovarniškega delavca Fr. Motnikarja, da umori njenega moža ter mu obljubila za to — pet kron. Motnikar je res pričakal zvečer Stareta pred tovarno, ga udaril z motiko po glavi ter ga smrtno ranil. Orožniki so zaprli Motnikarja in nezvesto ženo.

— Umrli. V Črnomlju je umrl obdepriljubljeni notar g. dr. Julij Gustin. V Župuzah pri Lescah je umrl znani narodni pravonar in posestnik g. Luka Grilo. V Žalcu je 12. t. m. ponoči nenadoma umrl občinski tajnik Ivan Kač.

— Delo v predoru na Hrušici zelo počasi napreduje. Prevtati ga je še v daljavi kakih 200 m. Podjetje je mislilo delo dokončati že do konca tega leta, toda, kakor vse kaže, se bo to moglo završiti šele do Velike noči, ker je vsled znane nesreče mnogo delavcev zapustilo delo. Delo zavira tudi nenavadno trd kamen ter slab zrak. Vsi vremenski nadzorniki so zapustili delo, akoravno jim je podjetništvo ponudilo visoke plače.

— Ustrelil se je v Muti pri Ljutomeru orožniški postajevodja Schief, najbrže iz strahu pred kaznijo, ker ga je stražmešter zalotil, da je na patrolji prenočeval v neki kmetjski hiši.

— Zaradi škarij je prišel v deželno bolnišnico. Včeraj so v neki tukajšnji kleparski delavnici zmanjkale 7 K vredne kleparske škarje. Pomočnika Bogoslav Swoboda in Fr. Šedinja sta začela tatvine dolžiti drug drugega in je vsled tega med njima nastal tako oster prepir, da je Swoboda pograbil kladivo in udaril Šedinjo tako močno po glavi, da so ga morali na zdravnikovo odredbo odvesti v deželno bolnišnico. Swoboda pa je policija aretovala. Swoboda ima baje protipriče.

— Nedeljski počitek pri c. kr. okrožni sodnji v Mariboru je veljaven samo za gospode sodnike, ne pa tudi za slugo. Zapisano je pač, da naj bo prisotnih primerno število slug, toda to je samo na papirju, kajti v resnici se vidi vse slugo slehro nedeljo v službi, akoprav bi zadostovalo, če bi prišla samo dva ali trije pogledat, kaj potrebujejo višji gospodje. Še slabše pa je z dopustom. Reveži služijo povprečno skoraj vsi čez 20 let in čeprav jim zakon dovoljuje 14 dnevni dopust, ga vendar ne dobijo. Prošnje se navadno odbijejo z motivacijo, da je preveč dela. Če se pomisli, da so ti reveži vsaki dan po 14 ur v službi, da nimajo nobenega nedeljskega počitka in da ne dobijo prepotrebne dopusta, potem se človek ne more čuditi, da vidi te slugo vedno klavnih obrazov.

— Mestni občinski svet v Mariboru je sklenil, da poveljati trgovcem, da morajo odstraniti vse nenemške napisе. Svetujemo mestnemu svetu, da naj izda še sledeči ukaz. Vsak trgovec, ki bi se predrzil mimogredoče slovenske kmete nagovoriti v sovražni slovensščini, bode kaznovan z zaporom. Če se gre po Tegethofovi ali Gospodski ulici, slišiš vse ponočne »Heilbrüder« govoriti pozabljeni materni jezik. Večina mariborskih trgovskih pomočnikov ima slovenske starše, pa ker se je naučil nekoliko nemških besed, postal je strastni sovražnik svojcev in »deutscher Abkunft«. Ubogi norec!

— Hudodelnikov humor. Kakor smo pred nekaj časom poročali, je skočil kaznjenec Fran Mauer iz Zagradca novomeškemu stražniku med Rudnikom in Dolenjskim kolodvorom iz stranišča skozi okno in ušel. Maura so pete sedaj, kakor je razvideti iz dopisnice, prinesle srečno v Benetke. Pisal je od tam nekemu pazniku kako se čuti sedaj srečnega, ko se mu vendar na tuji zemlji, med tujimi ljudmi ni treba pokoriti ječarjevim ukazom, ampak zadovoljno motri gondole in je trdno sklenil, da v ljubljanski prisilni delavnici, kamor ga je peljal stražnik, ne bode več delal. Ker je »navada železna srajca«, Mauer pa hud tat, gotovo tudi v tujini ne bo opustil kraje in ga bodo nekega lepega dne najbrže pritrali v njemu tako neljube prostore, kjer bode imel priliko pripovedovati svoje robinzonske pravljice, ki jih je doživljal v »blaženi« Italiji.

— Grozna nesreča se je pripetila pri gradnji železnice v predoru pod Logom pri Sv. Luciji predminuli petek. Ko so šli delavci opoldne iz predora, sta imela nalogo zapaliti dve mini neki Bovčan in laški delavec Leoni. Ko sta zapalila prvo, sta skočila na varno. Užgana mina je počila, ali druga se ni hotela užgati. Leoni je priskočil, da zapali v drugo, a ko je prišel do nje, je počila ter mu odnesla del glave in eno roko. Seveda je bil Leoni takoj mrtev. Leoni ima dva sina, eden je star 18, drugi 16 let. Pri kositu sta izvedela o nesreči, ki je zadela očeta.

— Deželni poslanec vitez Langer se je na Dunaju podvrgel neki operaciji in je na ti operaciji umrl. Vitez Langer je bil jako koncilianten in vsestransko spoštovan mož. V deželnem zboru se je zlasti zanimal za kmetijske zadeve in si je na tem polju pridobil obilo zaslug. Bodi ljubeznivemu možu prijazen spomin.

— Slovenski duhovniki v Ameriki. Pred nekaj leti se je v Združenih državah ustanovila »Zveza slovenskih duhovnikov v Ameriki.« Ta zveza je imela nedavno tega svoje zborovanje. Kakor poroča klerikalni »Amerikanski Slovenec« je »zvezin« tajnik duhovnik Šavs na omenjenem zborovanju med drugim povedal tudi tole: Med letom sem pisal vsem slovenskim duhovnikom v Ameriki ter jih deloma opomnil, da plačajo svojo letno udnino, deloma pa jih povabil, da se pridružijo »Zvezi«. Vspeh je bil kaj interesantno različen. Poleg prav ljubeznivih, prijateljskih gentlemanskih odgovorov sem dobil tudi nekaj pisem, s katerimi nisem mogel biti zadovoljen. Nekaterim se pa ni zljubilo odgovoriti. So pač pozabili, kaj se pravi biti gentlemen. Nekaterim se zdi 25 dolarjev letno prevelik davek za narod; drugi bi radi imeli le nominalno udnino; drugi predlagajo naj slovenski župniki na nemških farah ali zapuste svoje župnije in grede med Slovence, ali naj pa plačujejo za slovenske duhovne drugodi iz lastnega žepa; zopet drugi bi radi, da jim Zveza nemudoma preskrbi šolske sestre; drugemu zopet ni všeč, ker Zveza še ni nič storila za njegovo lastno župnijo. Eden, po mojem mnenju prav pravilno, zahteva, da naj »Zveza« poda izkaz, kaj je že storila in kako se je nabrani denar porabil. Gospoda, meni in Vam se gotovo čudno

zdi, da ravno oni, ki tako veliko govore za blagor „Zveze“, v dejanju tako malo store za njo. Več slovenskih duhovnov na slovenskih župnijah niso niti udje „Zveze“. In ravno ž njimi hočemo mi sodelovati za narod svoj v Ameriki. Taki kritikasti so po mojem mnenju le hinavci. Usta odpirajo prav na široko in veliko črnila porabijo za besede „za narod“, kakor pravijo, v žepu pa pest krčevito stiskajo, da bi jim pač ne ušel dolarček v pomoč in prosvete narodu. Gospoda, stvim kar hočete: Ko bi bili ti, ki se jim 25 dolarjev na leto za narod preveč zdi, in bi šli skupaj v Ryan Hotel v obednico, gospoda, miza bi se šibila od jedil in šampanjec bi brizgal proti stropu in nihče vdeležencev bi ne hotel biti tako beraški, da bi ne plačal svojega deleža in bi se pobahal še s par zlatniki v žepu. Ali pri njih samo grlo in trebuh izvablja dolarje iz žepa? Ali jim je sreče popolnoma omrzelo in umrlo za potrebe, verske potrebe slovenskega naroda v Ameriki? Pogovorimo se torej in jim odgovorimo, da se ne bodo zgražali nad „Zvezo“, ki ima vsestransko nesebične namene. Sledila je živahna debata. Župnik Solnce je rekel: „Čudno res in vsega obžalovanja vredno, da se ravno nekateri slovenski župniki živče ob slovenskih žuljih tako malo brigajo za „Zvezo“ in splošno podporo slovenstva. Bogate se na slovenskih župnijah, srce imajo, kakor se kaže, le za slovenski dolar, ne pa za slovensko dušo. — Ali ni to zanimivo in značilno?“

* Sedeži v cerkvi. V nekaterih velikomestnih katol. cerkvah se agitira, da naj bi se odpravila pristojbina za cerkvene stole. V velikih mestih so cerkve, kjer se plača za en stol po 1000 K na leto. Jasno je, da v takih cerkvah reveži tudi ne morejo do svojega Boga. Duhovniki v teh cerkvah so odločno zoper to, da bi se odpravila ta najemnina stolov. S tem bi seve zgubili na gotovih velikih cerkvenih dohodkih in bati bi se jim bilo treba, da bi potem ne zahajali v te modne cerkve bogataši, ampak tudi druge vrste bitja. Menimo, da bi ti božji namestniki celo Kristusa iz družine tesarjeve, ne trpeli v takih cerkvah.

* Tajni poslanik španskega kralja. V nekem hotelu v Lijonu se je nedavno nastanil izredno eleganten in dostojanstven gospod, ki se je imenoval na svoji posestnici z brezkončnim imenom: Don Pedro Garcia Antonio José Carlos de Vestriota, general artiljerije, lastnik velikega križa Izabelinega reda, grand španski, pair Kastilije i. t. d. Hotelirju je dal razumeti, da je tajni poslanik španskega kralja, da pripravi v Parizu vse potrebno za predstoječi kraljevi obisk. Hotelirju je zelo zrasel greben in brč je razbohnal po celem mestu, kako odličnega gosta ima v svojem hotelu. In gostje so se zbirali, da je bil hotel vedno poln, ker vsakdo si je želel vsaj od daleč videti španskega tajnega poslanika. Hotelir je skrbel, da se je po sobanah vse bleščalo in bogato streglo odličnemu tujcu. Španski grand pa je tudi pil le najdražja vina ter jedel nenavadne delikatose. Tudi dve kočiji si je držal vedno pripravljene, seveda na račun hotelirja. Pri odhodu se je hotelirju milostno zahvalil ter mu izročil ček za lionsko banko. Globoko se je klanjal hotelir. Ko pa je prišel drugi dan s čekom v banko, so mu povedali, da je ponarejen.

* Do smrti kadil je v Strassfurtu neki 12-letni učenec. Opoldne je še odšel zdrav in vesel iz šole, proti večeru pa je bil že mrlič. Deček je večkrat kadil cigarete ter pri tem vlekel dim v pljuča in skozi nos nazaj. Tudi usodno popoldne je deček močno kadil. Nato mu je nenadoma postalo slabo, začel je bljavati ter je moral v posteljo, iz katere se pa ni več vsdignil. Vслед zastrupljenja s nikotinom mu je otrpnilo srce.

* Zdravi otroci. Naša doba hoče z nujnim splošnim razjasnjevanjem provzročiti, da bi napačni način hranitve ne vplival kvarno na zdravi razvoj naših otrok. Posledica tega truda je, da otrokom že čestokrat ne dajo več alkoholnatih pijač, kakor vina, piva, i. t. d. Manj pa se pazi na to, da takisto čaj kakor zrnata kava, ki imata v sebi kofein, torej strup, enako kvarno vplivata na mladino. Saj je slaven zdravnik in učenjak že ponovno izrekel v zadnjem času, da otrokom pod štirinajstimi leti nikakor ni dajati prnate kave. S tem izrekom se ujema mnogo nujnih svaril odličnih higienikov, ki deloma opozarjajo na to, da se že nad deset let kot nadomestek zrnate kave, ki samo razburja živce, izdeluje sladna kava z vonjem in okusom zrnate kave in da se nikakor ne more dovolj ceniti njen zdravstveni učinek. Kjer se torej ne morejo odločiti, da bi tudi za odrasle člane v rodbini brez dodane zrnate kave izključno rabili to sladno kavo, ki jo izdeluje firma Kathreiner, tam se ni plašiti malega truda, da se ta kava pripravlja za otroke. Pri tem bodi omejeno, da po dolgoletni izkušnji otroci najnežnejše dobe, ki se jim pogostoma upira čisto mleko, kaj radi pijo Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo zaradi njenega dobrega okusa, in da jim je jako hasniva. Uspeh ni izostal še nikoli. Tudi v dobi razvoja Kathreinerjeva Kneippova sladna kava skupno s toli potrebnim mlekom kaj uspešno zatira malokrvnost, bledico, razburjenost ponoči, slabost in nedostatan rast, ker je lahko prebavna, redilna in krvotvorna. Toda le „pristna“ Kathreinerjeva Kneippova sladna kava ima te prednosti v okusu in prijetno tečnost, ki jo odlikujeta na tolikanj priznani način. Zato poudarjajte pri nakupovanju izrecno ime „Kathreiner“, zahtevajte le izvirne zavojke s sliko župnika Kneippa in ne jemljite niti odprto odtehtanih opraznih izdelkov, niti manj vrednih posnemkov v drugačnih zavojkih.

* Poštna zastavnica. Redko kje igrajo zastavnice tako važno ulogo pri ljudstvu, kakor v Italiji. Te so v tako velikem obsegu priljubljene pri priprostem revnejšem ljudstvu, da je vlada sklenila upeljati napravo zastavnice pri pošti. Kakor poroča časnik „Tribuna“ hrani ubožni narod na ta način, da si nakupi vrednostne zlatenine in obenem ugodi svoji gizdavosti. Ko pa pridejo slabi časi, zastavi ljudstvo zlatenino v zastavniceh proti visokim obrestim, petnajst odstotkov. Zastavnice ni mnogo, njih število je 533 v 8252 komunah. Leta 1896. je bilo zastavljenih 6.513.458 predmetov, na katere se je izplačalo 103.830.735 lir. Od navadnih predmetov se ni vrnilo 411.607. Vlada se je sedaj odločila uporabiti denar — kakih 90.000.000 lir — ka terega je naložil narod pri poštni hranilnici, v to, da bode posejevala gotove svote na zastavlje zlatinane in srebrnine. Posojevalo se bode za nižje obresti, kakor to store sedanje privatne zastavnice. Možno bode na ta način zastaviti vrednosti na katerikoli poštni postaji in izžrebaty ga na drugi postaji.

* Japonski vozli. Japonci ne rabijo ne gumbov, ne zaponk, ne kaveljnov in gumbnic za zapenjati. Za vsa pritrjevanja jim služijo vrvice, in način kako jih zapletajo, se je pri njih razvil v mnogobrojne umetniške varijacije. Tako imajo Japonci na stotine raznih vozlov. Že za navadno in ceremonijalno rabo imajo na tucate vozlov, ki jih zna vsak otrok zavezovati, tako imajo vozle v podobi češpelj, krizantem, smrekovih štoržev, želv itd.

* Najodličnejši evropski zdravniki trdijo kakor en mož, da se pri najtrdovratnejših revmatskih boleznih, ki so jih prej 10—15 let zdravili na različne načine, dosežejo s porabo Zoltánovega mazila že po kratkem času velike olajšave. Za čitajoče občinstvo je važno, da ve, da je to znamenito mazilo naprodaj v vseh večjih lekarnah po 2 K steklenica, razpošilja jih pa lekarna Zoltán v Buda-Pešti, V., Szabadsagter.

* Misijonarji v službi Venere. Francoski list „Action“ navaja z dokazi, da katoliški misijonarji v vzhodni Aziji širijo „krščansko moralo“ z vsemi mogočimi sredstvi, da se ne izogibajo niti sramotnim poslom, ako le morejo obogateti svoje kongregacije. Na Kitajskem so misijonarji glavni delničarji pri parobrodskih družbah, zalagajo pod tujo tvrdo armado in razne trgovine, obenem pa so tudi lastniki večine bordelov za Evropejce in tujece. Tako je velik bordel „matere Benzan-zin“ v Šanghaju misijonarski. Tudi v Tientsinu imajo misijonarji glavni bordel. Oba opravljajo „pobožni očetje“ sami. Največ se bavijo z „reševanjem“ mladih duš nevernikov. O tem piše francosko pisano glasilo „sveto detinstvo“, da so v misijonarsko zavetišče v Pekingu lani sprejeli 873 malih otrok, ki so jih odkupili ajdovskim staršem po 45 sousov. Od teh 873 jih je že prvo leto umrlo 843, potem ko so bili z blagoslovljeno vodo sv. krsta prerojeni. Nadalje piše: „Naša zavetišča so prenapolnjena in ako bi ne odšlo toliko otrok v nebesa, da napravijo drugim prostor, bi jih že davno ne mogli več prejemati. Otrok nas stane s hrano 5 frankov na mesec. Resnično mi molimo, da bi nas te male dušice čimprej zapustile ter odšle v nebesa.“ — Deklice, ki kažejo že v mladosti lepoto, se negujejo, dokler ne postanejo zrele, potem pa jih prodajo posredovalcem večinoma za bordele in Evropejcem za prilježnice. Za tako lepo deklo dobe misijonarji do 3000 frankov.

* Kolikokrat je treba inserirati. O tem je čitati v »Nord-deutsche Allgem. Ztg.«: »Kolikokrat je treba kako stvar v časopisu razglasiti? Na to vprašanje je odgovoril nedavno tajnik trgovinske zbornice dr. Wiedemann na nekem predavanju: Inserirati je treba najmanj sedemkrat. Prvi insert se preze drugega se opazi, tretjega se čita, toda ne misli se zraven ničesar, četrtega se čita ter premišlja, pri petem se govori z ženo, pri šestem bi se že napravil poskus in pri sedmem insertu se kupi.«

* Memoari sultana Murada V. Rusinja dr. Sibold, ki je bila do nedavno zdravnica v sultanovemu haremu, je sedaj zaprta v Carigradu, kar je zbudilo veliko senzacijo v boljših krogih. Pripoveduje se, da je zaprta zato, ker ima lastnorodno pisane spomine pokojnega sultana Murada V., brata vladajočega sultana. Ti memoari imajo mnogo zelo kompromitujočega za sultana in sedanje turško vlado sploh.

* Kraljica kot praktični zdravnik. Portugalska kraljica Marija Amalija je ravnokar dovršila medicinske študije ter položila v kratkem času izpit, nakar dobi diplomu za izvrševanje praktičnega zdravljenja.

* V menažeriji. V neko vas ob Reni je prišla menažerija; v velikem šotoru so se kazale — seveda v kletkah — najbolj divje zverine celega sveta. Potujoč rokodelski pomočnik se je oglasil pri ravnatelju, ali ima zanj kak posel v menažeriji. »Ali znate dobro rjoveti,« ga je nato vprašal gospodar zverin. »Pa še kako! Kakor zaklan prešič!« je bil odgovor. Nato sta se pogodila za službo. Najprej je moral pomagati ravnatelju iz kože devati leva, ki je prejšnji dan poginil. Potem je moral pomočnik sam zlesti v levovo kožo. Ravnatelj je priredil na ta način ustvarjenemu levu, kar je še bilo potrebno, nato pa mu je odkazal oddelek v zverinjaku, kjer se je moral obnašati kakor pravi »kralj puščave«. Gospod ravnatelj je napravil dobro kupčijo; novi lev je rjovel tako pristno, kakor da bi bil res doma v Sahari. Pri tem je stresal železne droge, kakor, no, kakor besen lev. V svoji gorečnosti pa je šel predaleč, in stranska stena sosednje kletke, kjer je gospodaril pravcati tiger, se je mahoma podrla. Grom in strela! Sedaj je bil

konec levove besnosti, konec levove srčnosti! Napačni kralj puščave se je boječe stisnil v kot ter začel obupno klicati: »Pomagajte! Pomagajte!« Že je mislil, da mu bije poslednja ura, ko mu zakliče njegov sosed tiger, njemu, levu, v švabškem dialektu: »Tele neumno! Čemu pa tako rjoveš! Saj tudi jaz nisem pravi tiger!«

* „Ustredni Matice školska“ je, kakor anano, češko društvo, ki ustanavlja šole za češke otroke v takih krajih, kjer še šol ni, nadalje pa tudi v takih krajih, ki jim groze Nemci. Društvo ima tedaj isto nalogo in isti namen, kakor naša »Družba sv. Cirila in Metodca. Letos je v Matičine šole vpisanih 12.222 čeških otrok. Tu so vštete le šole, ki jih je Matica ustanovila, ne pa šole, ki jih podpira. Ako bi se prišteli tudi otroci podpiranih šol, potem bi število otrok naraslo na 20.000. Društvo ima stalnih letnih dohodkov 600.000 K. Ti dohodki so tako urejeni, da prihajajo v blagajno kot narodni davek. Zato pa je tudi Češka najkulturnejša dežela v Avstriji, kjer ni analfabetov. To so posledice vztrajnega in kulturnega boja dveh narodov.

* Pomorščakov roman. Ko je leta 1900. odplula avstro-agrska ladja »Zenta« na Kitajsko, bil je na ladji tudi pomorščak Matevž Pavič, sluga fregatnega kapitana Thomanna. Ko je Thomann v Pekingu umrl, je Pavič izginil, in njegovi tovariši so mislili, da so ga boksarji ubili. Pavič pa je bil odšel v Port Arthur, otvoril tam žganjarno ter se poročil z neko Rusinjo. Njegova trgovina je procvetala in kmalu je bil Pavič posestnik lepega hotela ter si prihranil precejšnjo svoto denarja. Pri nekem poskusu, da bi prodl blokado, ga je nedavno ustavila neka japonska torpedovka. Japonskim oblastvom je izjavil, da je avstrijski podanik in begun »Zenta«. Izročili so ga avstro-agrskemu konzulatu v Jokahami, ki ga je oddal vojni ladji »Aspern«. Na tej ladji se je Pavič te dni pripeljal v Pulj; izročili so ga v mornarski zapor. Tudi njegova žena je na potu v Pulj.

* Z norcem se je poročila lansko leto na Dnuaju neka 18 letna deklica, ne da bi bila poznala duševno stanje svojega moža(?). Blazni se zove Fr. Straka ter je bil trgovec. Tri tedne po poroki je zbesnel ter so ga morali prepeljati v blaznico. Mlada žena je nato tožila za razveljavljenje zakona, češ, da je mož moral biti blazen že pred poroko, da je tedaj zakon že od začetka bil neveljaven. Pri obravnavi se je tudi dokazalo s pričami, da je na dan poroke poslal ženini vse vozničke domov, ker so imeli vprežene belce, a on je hotel vrance. Pri pojedini je hipoma izvlekel revolver iz žepa, potem je razkazoval gostom nedostojne razglednice, a po gostovanju je šel v poročni obleki okna snažit. Zdravniki so izjavili, da je bil blazen že pred poroko, vsled tega se je zakon razveljavil.

* Črnogorski knez in metropolit. Nadelnik državne kontrole Rade Turov je prišel z dvema uradnikoma v metropolitansko cerkev na Cetinju kontrolirat. Pri tem je premetaval podobe in cerkveno opravo tako, da je prihitel metropolit Mitrofan. Nastal je prepir in končno pretep. Metropolit je metal debele knjige in zapiski v uradnike. Knez je poklical metropolita pred se ter ga ostro okregal. Razvil se je buren prizor. Metropolit je zabrusil knezu v obraz, da nikdar ne dopusti, da bi se državni uradniki vmešavali v njegove cerkvene zadeve. Zvest Srb je in lahko deluje povsod ter ni vezan na Črno goro. Po mestu se govori, da je metropolit podal demisijo.

* Pri konjskih dirkah na svetu se je stavilo in zapravilo lansko leto od 200.000.000 do 250.000.000 dolarjev. Seveda so drugi tudi toliko dobili.

* **Največji pes na svetu** je bil takozvani »Jumbo«, kateri je pred kratkim poginil v Park Rapids, Mich. Pes je bil bernardinske rase in je tehtal 305 funtov.

* **Krojaško mesto.** Čudno središče obrti v pokrajini Pietrkov na ruskem Poljskem je mesteca Brezin, kakih 22 kilometrov oddaljeno od Lodza. Med 7669 prebivalci tega mesteca ni nič manj nego 4000 krojačev, večinoma Židov, ki prodajajo izdelane moške obleke prav poceni. Lepo in dostojno obleko je dobiti tu za 8 rubljev. Vsako leto prihaja velika množica trgovcev iz Rusije in iz daljnega vzhoda v Brezin, in vsako leto prodajo tamošnji krojači povprečno oblek za 4 milijone rubljev.

* **Dolga himna.** Nemški cesar Viljem je povodom rojstnega dne angleškega kralja Edvarda priredil v Potsdamu veliko pojedino, h kateri je bil seveda tudi povabljen angleški poslanik Lasceles. Cesar je zapovedal godbi, da mora toliko časa igrati angleško himno, dokler bo videti angleškega poslanika, ki se je od obeda odpeljal na kolodvor. Poslanik, ki ni vedel za to cesarjevo odredbo ter je menil, da godba igra prusko himno, ki ima isti napev kot angleška, zapovedal je brž svoj voz ustaviti ter je v vozu vstal na čast cesarju Viljemu. Položaj je postal komičen. Poslanik je hotel tako dolgo stati, dokler bo sviral godba, godba pa je zopet morala tako dolgo svirati, dokler je poslanika videla. In godba je zopet in zopet ponovila himno, dokler ni prišel cesar, ki je razumel položaj ter smeje ukazal godbi prenehati, nakar se je poslanik usedel in odpeljal.

* **Politični molitvenik.** V badenski nadvojvodini je izšla pred kratkim knjiga »Molitvena in poučljiva knjiga za katoliške moške« iz peresa dr. Antona Kellerja, župnika v Gottenheimu pri Freiburgu. V tej knjigi je tudi odstavek: »Kako ti treba voliti?« V tem odstavku stoji med drugim tudi to: Pri občinskih volitvah ne voli nikdar in nikoli brezbožnih mož! Kdor ne hodi ob nedeljah k maši, kdor bere samo liberalne časopise, ne more imeti prave, resnične ljubezni do svojih katoliških sodeželanov. Za molitvenik je tak odstavek kaj pripraven. Prav nič se ne bi čudili, ako vpelejo to novotarijo tudi v naše no-

vejše molitvenike, saj morajo ljudje večkrat poslušati ustna priporočila katoliških kandidatov na leci ali pa v spovednici, in menda bo imela tiskana priporočitev v molitveniku večji uspeh. Klerikalni poslanci niso brezbožni možje, hodijo ob nedeljah k maši (recimo!), ne berejo liberalnih časopisov, in vendar nimajo prave, resnične ljubezni do svojih volilcev!

Loterijske srečke.

Dunaj, 8. decembra.	6, 72, 64, 25, 24.
Trst, 10. decembra.	44, 61, 34, 66, 71.
Praga, 14. decembra.	46, 5, 6, 19, 72.
Linc, 10. decembra.	76, 85, 13, 33, 61.
Gradec, 3. decembra.	25, 52, 53, 45, 88.
Brno, 7. decembra.	21, 24, 31, 61, 32.

FRANC JOŽEFova GREŇČICA

„pravzaprav reprezentant grenčic“.
(V. medic. odd. splošne bolnice na Dunaju.)

Šunka

s kožo 1 gld., brez kože 95 kr. brez kosti s kožo 1 gld 10 kr. kr., plečeta brez kosti 90 kr., suho meso 78 kr., slanina 82 kr., prešičevi jeziki 1 gld., goveji 1 gld. 20 kr., glavina brez kosti 45 kr. Dunajske salame 80 kr., prave boljše 1 gld., iz šunke 1 gld. 20 kr. Ogrska la salame 1 gld. 70 kr., salame á la ogrske trde 1 gld. 50 kr. kila. Velike klobase po 20 kr. — Pošiljam le dobro blago od 5 kil naprej proti povzetju

Janko Ev. Sirc v Kranju.

**Ceno češko
posteljno perje!**

5 kg novega skubljenega K 9'60, boljsega K 12'—; belega, jako mehkega, skubljenega K 18.—; K 24.— snežnobelega, mehkega, skubljenega K 30.—, K 36.—. Pošilja se franco proti povzetju. Tudi se zamenja ali nazaj vzame 3' proti povrnitvi poštnih stroškov. 2427

Benedikt Sachsel, Lobes 35.
pošta Pízen na Češkem.

I izvrstan okus kave dosežete s primerno
Vydrave žitne kave

POSKUSITE! — Vzorek dragovajno.
Posilje 6 kg pošilja 4 K 60 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“
način odmorom celotni soljari maslona.

Výroba lederna sítna kafe Praga-VIII

Zmešane lase

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro
v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na svojo firmo.

Najnižje cene

Največji izbor

Preobleke

Popravila

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg

Najcenejša pot za zdaj!!

Red Star Line

Antwerpen

New York

Philadelphia

Red Star Line
Rdeča zvezda *

V Ameriko!

Antwerpen Hitra in varna vožnja z moderno opravljenimi novimi brzoparniki te solidne

družbe pri poštenu in snažni potrebi. Natančen zanesljiv pouk in veljavne listke po

New York Philadelphia

100 gld. za železnico in barko

dobite v 978—30

Kolodvorskih ulicah št. 41

od južnega kolodvora na desno.

Za zastopstvo „RDEČE ZVEZDE“

Ivan Nep. Resman.

V našo pisarno pridite za gotovo vsaj v torek dopoldne, da prestopite pravočasno na barko v soboto zjutraj. Naši parniki — Finland, Kronland, Vaderland, Zeeland — vozijo do New-Yorka osem dni. To je pribito. Vljudnost, snaga in zdrava hrana je na njih pri nas prvo in zadnje.

J. S. BENEDIKT

Prešernove ul. št. 3 v Ljubljani v novi zgradbi Mestne hranilnice

si usoja vljudno naznanjati, da je z dnem 19. novembra t. l. svojo več let obstoječo

3364—3

modno trgovino in zalogo klobukov

na Starem trgu šte. 6

na Starem trgu šte. 4

nasproti gosp. Seunigove usnjarske trgovine popolnoma opustil, ter se obe trgovini od 21. novembra t. l. naprej nahajata

v novi zgradbi „Mestne hranilnice“ v Prešernovih ulicah.

Zahvaljujem se kar najtopleje za dosedaj mi izkazano obilno naklonjenost ter prosim ob tej priliki vse svoje čast. dosedanje naročnike kakor tudi p. n. občinstvo sploh, da mi to naklonjenost ohrani tudi za nadalje v novih prostorih, ter zagotavljam, da bom vedno postregel solidno in reelno kakor dosedaj.

Z odličnim spoštovanjem

J. S. BENEDIKT

močna trgovina in zaloga klobukov

v Ljubljani, Prešernove ulice, poslopje „Mestne hranilnice“.